

L. Domańska, S. Ruta

Wieck, st. 2, gm. Czersk, woj.
bydgoskie, AZP 21-38/-

Informator Archeologiczny : badania 28, 7-8

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

gii i Etnologii PAN. Siódmy sezon badań nowej kampanii. Kompleks stanowisk „Rydno” w rejonie dawnego Nowego Młyna, związany z wydobywaniem i przetwarzaniem hematytu w późnym paleolicie i mezolicie.

Prace wykopaliskowe i ograniczone sondażowe (dołkowanie) prowadzono, jak w poprzednich sezonach, na tzw. Cyplu — niewielkim skrawku III tarasu Kamiennej, nietkniętym przez rozległe zniszczenia związane z eksploatacją piasku. Przebadano łącznie 96 m². Skoncentrowano się na dokładniejszym rozpoznaniu zasięgów odkrytych uprzednio różnych koncentracji krzemieni (wykopy II/90–92, 94; III/90, 94), strefy rozproszonych śladów niejednorodnego osadnictwa (wykop II/93, 94), a także otwarto nowe wykopy: I/94 oraz II/94 (w strefie, gdzie dołkowania wykazały nieliczne artefakty).

Wykopy II/90–92, 94 i III/90, 94 potwierdziły zwarty zasięg skupień odpowiednio od północy i od południa, dostarczając nielicznych i niezbyt diagnostycznych zabytków.

W wykopie II/93–94 (będącym kontynuacją wykopu I/89) pozyskano niezbyt liczne zabytki późnoliteolityczne i mezolityczne spoczywające w rozproszonym układzie.

Wykop I/94 (20 m²) przyniósł ok. 430 krzemieni o niesprecyzowanej na razie metryce (neolit?), 14 fragm. ceramiki neolitycznej, m.in. z ornamentem sznurowym, oraz ok. 80 drobnych ułamków kości. Duża liczba drobnych, często przepalonych artefaktów wystąpiła w koncentracji na jednym metrze. Charakter tego materiału jest zbliżony do zabytków pozyskanych w wykopie III/89, który znajdował się w niewielkiej odległości na północny zachód.

W wykopie II/94 (10 m²) wydobyto 17 zabytków krzemiennych, w tym mezolityczny trójkąt rozwartokątny.

Znaczna część zabytków krzemiennych jest przepalona i rozdrobniona termicznie. Dominuje krzemień czekoladowy, w tym również w odmianie narzutowej, mniej licznie reprezentowany jest surowiec kredowy narzutowy i jurajski.

W związku z nasileniem poboru piasku przez właściciela gruntu, który zabiega o uchylenie ochrony konserwatorskiej na „Cyplu”, wskazane byłoby przeprowadzenie uzupełniających prac w jeszcze jednym sezonie.

Wieck, st. 2
gm. Czersk, woj. bydgoskie
AZP 21-38/—

Uniwersytet Łódzki Katedra Archeologii

Badania prowadziły dr L. Domańska i mgr S. Ruta. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i Uniwersytet Łódzki. Pierwszy sezon badań. Obozowisko późnomezolityczne.

Stanowisko położone jest na wysokim, wschodnim brzegu rzeki Wdy. Około 100 m w kierunku wschodnim teren opada aż do niecki jeziora Wieckiego.

Badania rozpoczęto od wykonania szczegółowych badań powierzchniowych na obszarze ok. 30 x 30 m. W miejscach występowania wydzielonych kategorii zabytków (rdzenie, zbrojniki) wytyczono 2 wykopy o wymiarach 2 x 10 m każdy. W wykopach nie zaobserwowano obiektów archeologicznych, jedynie w południowej części wykopu II sytuację zakłócił wkop, którym poprowadzono linię elektryczną do znajdujących się w pobliżu domków letniskowych.

Wydobyto łącznie 269 artefaktów, w tym 329 krzemieni i 34 fragm. ceramiki (nowożytnej i pradziejowej — kultury pucharów lejkowatych). Inwentarz krzemienny wiązać należy z dwiema tradycjami: komornicką i postmaglemoską, i datować na okres atlantycki. Zaobserwowano rdzenie wiórowe jednopiętwe, rdzenie łuszczniowe i odłupkowe zwykle. Na zestaw narzędzi składają się drapacze, skrobacze, zbrojniki (formy tylkowe, półtylkowe, trójkątą i trapezy). Ceramika kultury pucharów lejkowatych skupiła się przy południowej

ścianie wykopu I (30 drobnych fragm.). W materiale krzemionym nie zaobserwowano elementów neolitycznych.

Materiały przechowywane są w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.
Badania będą kontynuowane.

Wilczyce, st. 10
gm. loco, woj. tarnobrzeskie

Badania sondażowe prowadziła H. Kowalewska-Marszałek. Obozowisko. Kultura magdaleńska.

* Literatura: *Materiały...*, s. 184.

NEOLIT

Biskupin, st. 2a
gm. Gąsawa, woj. bydgoskie
AZP 44-33/-

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Anna Grossman. Finansowane przez Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie. Siódmy sezon badań. Stanowisko wielokulturowe — kultura amfor kulistych, kultura iwieńska i wczesne średniowiecze.

Badania miały na celu wytyczenie przebiegu rowów w północno-wschodniej części stanowiska oraz sprawdzenie, czy wewnątrz lub na zewnątrz majdanu istniały obiekty z wczesnej epoki brązu.

Wytyczono 12 wykopów o łącznej powierzchni 155 m². Wykopy usytuowane na wschodnim stoku wzniesienia pozwoliły skorygować przebieg rowów ujawnionych tu w latach 50. Potwierdziły się przypuszczenia o wzmacnianiu rowów wałem ziemnym od strony majdanu i umacnianiu wewnętrznej ścianki rowu gliną.

Wykopy wytyczone w północno-zachodniej i południowo-wschodniej części oraz we wnętrzu majdanu nie ujawniły, poza jednym obiektem, żadnych śladów działalności ludzkiej. Zawartość odkrytej jamy (fragm. ornamentowanych naczyń, kości zwierzęce, krzemienie i kamienie, często przepalone) potwierdza, że jest to obiekt należący do zespołu wczesnośredniowiecznych jam wędzarskich odkrytych w południowej części badanego stanowiska w latach 50.

Eksploatacja wykopów z pozostałościami odcinków rowu poprzecznego potwierdza tezę o wielokrotnym użytkowaniu wczesnobrązowego obiektu, który w starszej fazie miał wymiary ok. 40 x 70 m. Następnie po zasypaniu południowych odcinków rowów został powiększony do wymiarów ok. 60 x 100 m. Na stanowisku nie stwierdzono żadnych obiektów mieszkalnych z wczesnej epoki brązu. Jednak znajdowane niewielkie ilości drobnych fragm. polepy o wygładzonych powierzchniach wskazują na istnienie jakichś lekkich obiektów naziemnych (szałasy) o ściankach częściowo wylepionych gliną. Mogły one znajdować się na wałach wzmacniających rowy, zniwelowanych w trakcie intensywnego użytkowania wzniesienia.

Po zakończeniu badań zaznaczono przebieg wszystkich odkrytych odcinków rowów, aby zrekonstruować wczesnobrązowy obiekt w jego rzeczywistych wymiarach i położeniu.